M. sc. 650 n. 17

44

ORATIO DE S. SPIRITVS ADVENTV

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

HABITA

IN SACELLO PONTIFICVM QVIRINALI

AD SANCTISS. D. N.

VRBANVM VIII.

PONT. MAX.

AB ALEXANDRO CAESARINO

Neapolitano Sem. Rom. Conu.

EMINENTISS. PRINCIPI

ALEXANDRO

CARD. CAESARINO

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ALEXANDER CÆSARINVS F.

SPLENDIDAM vmbram patrocinij tui, quæ mihi ſemper erit pro *Sole*, MAGNANIME PRINCEPS ALEXANDER, non denegabis orationi de tua beneuolentia natæ, de tui nominis munifi-

centia perpetuò victuræ. Regales Eccleſiæ nuptias, quæ hìc deſcriptæ leguntur, vni è Purpuratis eiuſdem Reginæ filijs dedicari par fuit. Nemini verò æquiùs quàm tibi, cuius & Pietas, & Nobilitas, ambiguum eſt plùs honoris accipiat, an refundat in Matrem. Tanti ſplendoris partem in me quoque feliciſſimo humanitatis tuæ repercuſſu deriuatam eſſe gaudeo; vtque id totum munus debere me tibi profitear, nobile pignus do cæleſtes Linguas, & tango aram, medioſque Ignes fideliſſimi Spiritus. Vale.

ORA-

ORATIO

EFFVSAM paulò antè fœcundo de vulnere confoſſi lateris Eccleſiam, ſobolem electam, & multum inſtar paternæ pulchritudinis, & ſanctitatis gerentem in vultu, B. P. hodie genitor ipſe Diuinus integerrimis nuptijs maritat, ac iungit ſibi; vt prærogatiua tàm mira, quàm caſta poſſit à nobis iàm illa conſalutari æterni Principis Filia ſimul, & Sponſa. Hoc planè demonſtrant ignes de Cœlo demiſſi; qui mihi ſanè videntur, aut ſacroſanctæ veluti faces puriſſimo connubio ritè, ac fauſtè prælucere; aut beatum Sponſæ caput ſuper expanſis innocentibus flammis cœleſti quaſi flammeo ſplendidè conuelare. Felicitatem eandem

appoſitè declarat ardentium ſpecies diſerta linguarum; hæ ſiquidem linguæ felices nuptias illuſtri prodigio celebrandas longè, lateq; promulgant: hæ diuinum Epithalamium audiente, ac ſonoris plauſibus gratulante Cœlo pronuntiant. Quando igitur nuptialis etiam orationis officium Ignis hic per ſe luculenter præſtat; quid mihi relinquitur aliud, niſi vt hanc ipſam excellentiam recognoſcam, & ſuſpiciam, qua nempè apparatum ferme omnem præclaris nuptijs idoneum, ac neceſſarium ſolæ huius diei beatiſſimæ flammæ ſubminiſtrarunt. Ignem humanis mentibus Diuino Numini coniungendis inſtrumentum in primis accommodatum, & eximium æſtimabit quicumque reuoluet animo, eum inſigne hoc res inter ſe diſſitas copulandi munus iampridem in ampliſſima rerum vniuerſitate ſuſtinere. Siquidem hoc elementum à ſapientiſſimo conditore in ea mundi parte collocatum fuit, in qua velut in illuſtri, iuſtoq. confinio ſuprema illa cœleſtium orbium corpora inferioris naturæ corporibus adnectuntur, & quodammodo maritantur. Vt propterea igneum elementum, ſplendi-

dum mundi vinculum, ac veluti maritalis naturæ nodus appellari meritò poſſit. Sed ſi flammæ Cœlum Terræ connectere tam inſigniter potuerunt; multò ſanè feliciùs, & glorioſiùs homines Deo, Eccleſiam Chriſto deuinxerunt. Cum igitur primum expetitis nuptijs deſtinatus dies illuxit; repente delapſus in terras eſt eloquens, & operoſus hic ignis, qui ſtatim Sponſoris munere feliciter functus, vtrinque data ſanctiſſimi coniugij fide, pro calamo flammam vſurpans, radios pro characteribus deducens nuptiales tabulas fauſtiſſimè conſignauit. Ecce autem, vt inſignis nexus firmius inſuper adſtringatur, editus è Cœlo ſonus, tanquàm ſponſionis optatiſſimæ ſtipulator accedit. Sed fortaſſe admirabiliùs videatur, quòd idem ignis, qui Sponſoris partes egit, locum etiam obtinet dotis, quam vt offerre poſſit, Eccleſiæ inopi Sponſæ Chriſtus ipſe Sponſus opulentiſſimus cœleſti de theſauro liberaliter impertit. Quid enim aliud eſſe credam hunc ignem, quàm aurum illud ignitum, quo locupletari mortales vehementer optat opum omnium domina, & diues ab omni parte Diuinitas? niſi fortè ignis iſte non tàm aureus, *Apoc. cap. 3.*

quàm

quàm gemmeus pretioſos pyropos flammarum imitatores egregios Sponſæ detulit; aut in eiuſdem Sponſæ mente virtutum gemmas produxit ijs longè clariores, quas in locis igne cœleſti tactis progenerari eximia venuſtate conſpicuas litteris proditum eſt. Hùc etiam verè, glorioseq; pertinet dotale illud Eccleſiæ regnum latiſſimè diffuſum, cuius argumentum, ac pignus fuiſſe ſacrum hunc ignem multò certiùs dixerim, quàm Veſtales flammas imperij ſui præclara quædam extitiſſe pignora, Romana iactet antiquitas. O magnitudinem igneæ dotis planè diuinam, quæ tergeminæ coronæ decus, regnatricis Trinitatis imitamentum illuſtre, ac principatum æternum Cœlo, Terris, Inferisque ipſis impoſitum felici nobiliſſimarum nuptiarum iure comprehendit. O ignem pretioſum, cuius flammæ ſceptra ſunt, rubor purpuram præfert, radij diadema contexunt, ardor ſpirat imperium. Iàm verò maritalem annulum amoris indicem, obſidem fidei, ne terreno confectum ex auro, ac fragili gemma diſtinctum expectes à Virgine Sponſo amantiſſima Virgo. Habeant ſibi aliæ Sponſæ aurum, habeant

Plin. lib. 37. nat. hiſ. cap. 9.

perlu-

perlucidos lapillos, digitorum mera pondera, vera vincula. Nimirùm ad tuas manus ornandas ipſe quoque hodiernus ignis ſuapte natura tortuoſus ſplendidum ſeſe contorquebit in annulum, cui ſignatoriam gemmam auctoritate maxima præcellentem è mari Diuini ſanguinis lectam poſtmodum inſeret Piſcator fortunatus. Nec oblatus tibi Piſcatoria manu pernobilis annulus illudentis, ac ſuccenſentis humanæ proſperitatis, vt malo contigit Regi, documentum erit, ſed blandientis, & obſecundantis Diuinæ charitatis, vt Sponſam optimam decuit, perpetuum auctoramentum. Quid nuptialis amictus, & ornatus? alio ne, quàm huius ignis pulcherrimo nitore præfulgeat? Imò quia hodie, vt ſacra memorant oracula, cœleſtis agni nuptiæ aduenerunt, datum eſt lætiſſimæ Sponſæ, vt indumento byſſino ſplendenti, & candido, ideſt, circumfuſis vndique verticem ornantis ignis radijs operiretur. At muliebri cultu, ac mundo magnifice ab igne præſtito, claues, communicatæ in rem domeſticam poteſtatis inſignia, vt Sponſæ tradantur, nuptialis exigit dies. Opportunè ad id quoque peragendum alla-

Val. Max. lib.6. cap.11.

Apoc. c.19.

Briſſon. de ritu nuptia.

bitur

bitur Diuinus ignis. His videlicet flammis
fuſæ, ac fabrefactæ fuerunt à Supremo Mun-
di Artifice Spiritu claues illæ venerabiles,
quibus fideliſſima Sponſa cœleſte regnum
pro arbitrio reſerat, & concludit. Quid ni
etiam hæ ipſæ flammę pro clauibus Eccle-
ſiæ ſint? Neque enim à clauium ſimilitudi-
ne multum recedit flammarum ſpecies mo-
dicis flexibus lucidè turbinata. Quòd ſi è
Gen.c.3 beatis Cœli mentibus vna terreſtris Paradiſi
cuſtodiæ præpoſita clauis inſtar ignem tra-
ctauit armatum; cur non cœleſti Paradiſo
aperiendo, & claudendo deſtinatæ Pontifi-
ciæ manus clauis loco ignem hunc pacifi-
cum, & innocentem vſurpent? Quid nunc
alios nuptiarum ritus à vetere memoria pro-
ducam? Quid adhibita ſacrificia referam?
Plutar. in quæſt.Rom. 1. quid commemorem, ignem, & aquam à
Sponſis religiosè tangi ſolitam? An non
ad hæc etiam explenda munera ſatis ido-
neæ ſunt flammæ hodiè collucentes? hæ in-
quam flammæ veterum ſacrificiorum ex-
pultrices, molitrices nouorum; hæ faces na-
turam non ignis modò, ſed etiam aquæ per-
commodè pręferentes; quippè quæ matutino
Diuini Spiritus afflatu rorulentæ hominum

cor-

corda beatiſſimo prodigio inflammant ſimùl, ac recreant. Et decuit flammæ, atque aquæ tangendæ ipſa clariſſimi connubij die Diuinam Sponſam aſſueſcere, vt potè quæ in Sponſi cœleſte regnum non niſi medium per ignem, & aquam erat magnanimis laboribus tranſitura. I felix, i tandem roſis flammantibus coronata, Pudore Paranympho, Sanctitate Pronuba, prænitentibus Amoris Diuini tedis, admodulante Spiritus æterni ſono; i Vaticanam in Regiam ſponſa immortalis Regum Regis, imperij conſors, maieſtatis particeps, ſocia dignitatis: Nemo Imperatricem Terrarum appellare te hodierna luce recuſat, dùm tibi delatum à ſempiterno Numine Ignem, honorem verè Auguſtalem, ac ſolùm Imperatoriæ ſponſæ conceſſum intuetur. Quæ verò progenies expectari iure merito poteſt à Sponſo ſanguinis, à Sponſa flammarum? Ea nimirùm, quæ rubicundum religionis nitorem præportet in vultu, luculentum charitatis ardorem nutriat in pectore. Exiſtet, exiſtet è feliciſſimo coniugio proles virtutum diues, honorum capax, laborum appetens, pœnarum victrix, *Herodia. in Comm.*

ignis

ignis auida, ſanguinis prodiga ; & niſi degenerare turpiter voluerit, erit ipſa quoque cœleſti Sponſo nubilis, & hæreditaria maritalis ignis felicitato Matri perſimilis.

D I X I.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

LAVS DEO.